

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Typ posudku: *oponent*

Autor/ka práce: Viktor Smutný

Název práce: Mladí umělci a sociální sítě

Vedoucí práce: Mgr. Maksym Kolomojets

Oponent/tka: Mgr. Andrea Průchová Hrůzová Ph.D.

Navržené hodnocení: velmi dobré

Zdůvodnění Vašeho hodnocení práce (zejména výhrad a kritických připomínek) rozepište podle níže uvedených kritérií.

1. Je cíl práce (výzkumná otázka) jasně formulován a odpovídají mu závěry? Je práce vhodně strukturována?

Autor pracuje s hlavní výzkumnou otázkou a dvěma doplňujícími podotázkami. Jeho zjištění těmto otázkám odpovídají, jelikož představuje typologii obsahu zveřejňovaného umělci/kyněmi na sociálních sítích a komunikační strategie, jež se vážou k jednotlivým typům obsahu. V diskuzi tato zjištění autor vhodně vztahuje k vybudovanému teoretickému aparátu.

Práce sleduje logickou strukturu a autor usiluje o vhodné provázání jednotlivých částí textu. Úvodní část práce se jeví být slabší, jelikož neposkytuje jasně ukotvený úvod do tematiky a vrší na sebe obecná a lehce problematická tvrzení, např. že „(r)ole umění a umělců se za posledních sto let změnila“ (s. 11), s čímž lze s ohledem na mnohé společenské a technologické změny souhlasit, avšak autor toto dává výhradně do kontextu digitálních technologií („díky digitálním technologiím“, tamtéž). O těch však lze hovořit rozhodně později nežli s rozvojem avantgardy, kam by autor tedy změnu datoval. Zároveň autor nabízí tvrzení, jež nijak dále nerozvíjí a sociologicky nekomentuje, např. že „umělci samotní byli ale vždy velice zvláštní částí společnosti“ (tamtéž) a že dnes s nástupem nových komunikačních technologií „je umění každodenní součástí našich životů“ (tamtéž). Jak a proč „zvláštní“ skupinou umělci byli? Odkazuje zde autor na romantický mýtus umělce-génia, genderovou exkluzivitu uměleckých kruhů nebo třeba Dantovu teorii uměleckého kontextu, která vytváří tuto „zvláštnost“? Je skutečně možné tvrdit, že s nástupem sociálních sítích se umění dostává k běžnému publiku, když sám autor v práci zmiňuje význam algoritmizace digitálního obsahu, a tedy můžeme předpokládat, že existují skupiny uživatelů/ek, které tento typ obsahu nesledují a není jim nabízen. V tomto ohledu je také důležité zohlednit rozdíl mezi umělci/kyněmi a celebritami, jež se pohybují v kontextu umělecké tvorby (např. slavní hollywoodští herci/ečky). Další části textu neshledávám takto problematickými.

2. Opírá se autor/ka o dostatek literatury relevantní tématu práce? Využívá i cizojazyčné texty?

Autor pracuje s dostatečným množstvím literatury, jež je pro téma relevantní a dosahuje nároků kladených na bakalářskou práci, včetně vysokého množství zahraniční literatury. Autor se ve zpracované literatuře dobře orientuje, což dokládá jeho schopnost vybrané teoretické koncepty jasně popsat a následně uplatnit ve výzkumu.

V případě teoretické sekce bych považovala za vhodné se zabývat také literaturou, která by zhodnotila používání sociálních sítí nejen u hudebních uskupení/interpretů/ek, neb autor pracuje také s vizuálním umělcem/kyní. Jako vhodné doplnění k uvažování o způsobu přidávání příspěvků ve vztahu k publiku se jeví Hoganem (2010) popsáný efekt „lowest common denominator“, jež by byl také vhodným interpretačním nástrojem v diskuzní části. Ve vztahu k využití sociálních sítí jako deníku se jeví aktuálnější literatura Seymoura (2019) k Twitteru nežli Reeda (2005) k blogům, jejichž charakter se od roku 2005 značně změnil. Celkově lze ukotvit diskuzi nad Goffmanem a Hoganem přes téma „impression managementu 2.0“. V případě odkazování na práci Boyd je vhodné psát první písmeno malé, jelikož jej tak uvádí sama autorka, a také zdůrazňuji, že se jedná o ženu, nikoliv muže, jak uvádí text práce (s. 12). V sekci 3.2 pak autor plete příjmení a jméno Seychella Dylana. K problematice formálních nedostatků práce však pokračuje komentář níže.

3. Jaká je kvalita použitých dat nebo zdrojů (včetně jejich výběru, sběru a popisu) a metod jejich analýzy?

Autor pracuje s pro výzkum relevantní metodou polostrukturovaných rozhovorů a nabízí jasné vysvětlení svého postupu v metodologické části. Je si dobře vědom limitu menšího počtu respondentů/ek. Jako problematické se jeví, že autor jen málo zohledňuje skutečnost zkoumání tvůrců/kyň z odlišných oblastí dramatického, hudebního a vizuálního umění. To pak vede k tomu, že se koncept „výstavy“ jeví ještě vhodnější v případě vizuálního umělce/kyně, či u nich není potřeba pracovat se svým vlastním zjevem, jak odhalují autorova zjištění. On je pak popisuje až téměř „poeticky“ tak, že se tvář vizuální umělkyně otiskuje do díla samotného a nemusí být zachycena na profilu, konkrétně: „Není k tomu třeba obličej, protože ona samotná je otisklá do svých kreseb“, 5.1.3.3). Autor tuto problematickou skutečnost pouze zmiňuje v limitech výzkumu, ale kriticky s ní robustněji nepracuje. Zároveň by bylo vhodné lépe promyslet design skupiny „umělců“, například vybráním pouze profesionálů/ek, které by například spojovalo vystudování uměleckých škol, anebo určitý počet let, kdy se uměleckou tvorbou živí. Jeden z respondentů je umělcem-amatérem, navíc vizuální umělci například nevystavují v kontextu oficiální galerijní scény, a je tedy problematické hledat v autorem pojaté skupině přesvědčivou homogenitu. Zároveň je škoda, že autor neuvažuje a neinterpretuje specifika komunikačních strategií respondentů na Facebooku a Instagramu, přestože tento okruh se objevuje v interview guide.

4. Jaká je kvalita argumentů, o něž autor/ka opírá závěry, k nimž dospěl/a?

Autor přináší unikátní zjištění, jež odpovídají položeným výzkumným otázkám. V návaznosti na výše řečené však nereflektuje možné rozdíly mezi typem uměleckého média, s nímž autoři/ky pracují a také nezohledňuje případné genderové rozdíly. Z textu není jasné, jakým způsobem autor definuje „sterilitu“, o níž se hojně zmiňuje ve výzkumné části, ve vztahu k profilům respondentů/ek. Zároveň by bylo vhodné zamyslet se nad tím, jak specifickými jsou profily umělců/kyň v kontextu dalších profesních profilů, například kuchařů/ek nebo architektů/ek, kteří pracují především s prezentací výstupů své práce, a jak se naopak liší od skupiny celebrit, neb autor ukazuje, jak důležitý je význam práce s publikem a popularitou. Vzhledem k významu, který autor přikládá používání příspěvků k zisku práce, by se hodilo pracovat s odbornou literaturou zaměřující se na nový fenomén HR online investigace kandidátů/ek na pracovní pozice. Autor se v interpretaci nezmiňuje o odpovědích týkajících se hodnocení a vztahu respondentů/ek k digitálnímu prostředí v obecnější rovině (viz interview guide), jaký je pro to důvod?

5. Jsou v práci autorova/autorčina tvrzení a zjištění jasně odlišena od tvrzení a zjištění převzatých?

Ano, autor odlišuje svá tvrzení od tvrzení přejatých.

6. Jaká je úroveň odkazového aparátu, jazyka a dalších formálních náležitostí?

Autor korektně pracuje s odkazovým aparátem. Objevují se však drobné nedostatky ve smyslu vypisování opakovaného zdroje v plném znění, nikoliv jako (Tamtéž). Seznam literatury není jednotně formátovaný, přičemž někde dokonce chybí uvedené názvy časopisů či další bibliografické údaje. Problematické se zdá používání interpunkce napříč prací, kdy některé poznámky pod čarou nekončí tečkou. Jinde věty nezačínají velkým písmenem, věty hlavní a vedlejší nejsou rozdělené čárkou anebo se čárky objevují navíc. V textu se objevují také překlepy, například „týžený dojem“ („kýžený dojem“), chybí slovesa ve větách, například („Dalo by se do jisté míry i o zneužívání“). V některých případech by textu slušel odbornější jazyk, například když autor uvádí, že „nevidí důvod, proč by (určitý fenomén) neměl fungovat jinak“ (5.1.2.2.1). Tyto formální nedostatky jinak povedené práci zbytečně ubírají na kvalitě.

7. Jiné přednosti a/nebo nedostatky, které neodpovídají výše uvedeným kritériím (jsou-li jaké).

Vše je výše uvedeno.

8. Náměty na diskuzi při obhajobě práce.

Proč autor nerefletoval specifika jednotlivých uměleckých médií a jednotlivých sociálních sítích, s nimiž jeho respondenti/ky pracují?

Obhajoba výběru „umělců“ do skupiny respondentů/ek a autorovy definice „umění“.

Autor se v interpretaci nezmiňuje o odpovědích týkajících se hodnocení a vztahu respondentů/ek k digitálnímu prostředí v obecnější rovině (viz interview guide), jaký je pro to důvod?

Explikace vztahu (shody/rozdíly) v případě profesních profilů umělců/kyň a celebrit a dalších profesionálů orientovaných na tvorbu, například architekti/ky, šéfkuchaři/ky.

9. Prohlašuji, že jsem se seznámil/a s výsledkem kontroly originality textu závěrečné práce v systému: [] Theses [] Turnitin [] Ouriginal (Urkund)

Komentář k výsledku kontroly:

Celkové hodnocení práce:

Autor předkládá poctivě zpracovanou bakalářskou práci, která se zabývá méně prozkoumaným tématem. Zvolených cílů dosahuje vhodnými výzkumnými nástroji a staví dobrý metodologický aparát. Ten by však bylo možné ještě drobně rozšířit ve vztahu ke konceptualizaci práci s publikem a využívání sociálních sítí k zisku práce. Úvod práce by si zasloužil konkrétnější uchopení. K diskuzi se zdá přístup autora k definici umění a umělců a způsob jeho (ne)reflektování specifík uměleckých médií a sociálních sítí. Celkové vyznění práce zbytečně snižují jazykové nedostatky objevující se napříč textem, některé lehce neodborné popisy a drobné formální nedostatky, zejména

pak nedopracovaný seznam literatury.

Datum: 29. 5. 2022

Podpis: